

Gałązka wiśni

Konstanty
Ildefons
Gałczyński

Gdy ci się kiedyś przyśni
na przykład gałązka wiśni,
to wiedz,

że to znaczy szczęście -
bo wiśnia we śnie znaczy,
że koniec twej rozpacz
i że będziesz szczęśliwy
coraz częściej.

Katarzyna miała wiele niepowodzeń,
próbowała tak i tak,
ale życie uciekało od niej co dzień -
Katarzyno, to zły znak.
Siostra miała chłopca z mandoliną,
z mandoliną, z piosenką -
do Katarzyny każdy mówił "Katarzyno",
nigdy "Kasiu", "Kasieńko".

Ale wiedz, że są cuda na świecie,
nie zrozumiesz tego głową:
w imieniny Katarzynie w sekrecie
przysłał ktoś gałązkę wiśniową.
Uśmiechnęła się w mieszkaniu samotnym,
jakby ktoś ją przytulał,
i wstawiła do wazonu pod oknem
tę gałązkę, biedula.

Gdy ci się kiedyś przyśni
na przykład gałązka wiśni,
to wiedz,

że to znaczy szczęście -
bo wiśnia we śnie znaczy,
że koniec twej rozpacz
i że będziesz szczęśliwy
coraz częściej.

No i patrz, kiedy Gwiazdka przyszła,
Katarzyna widzi zdumiona,
że gałązka wiśniowa rozkwitła,

jak różdżka Aarona.

I rozkwitły czyjeś oczy nad Katarzyną,
nad Kasią, Kasieńką,
przyszedł do niej chłopiec z mandoliną
i z małą piosenką:

Gdy ci się kiedyś przyśni
na przykład gałązka wiśni,
to wiedz,

że to znaczy szczęście -
bo wiśnia we śnie znaczy,
że koniec twej rozpacz
i że będziesz szczęśliwy
coraz częściej.

SAD WIŚNI

Olga Bartnik

Czy mi się śni?

za oknem sad wiśni

oszalał, zakwitł, mieni się, rumieni,

ciążą do ziemi kiście pełne czerwieni

grudniowe gałęzie

bez wiosny, pąków, liści

w nagim pędzie

nie chcą czekać, marzyć, zwlekać,

tylko żyć.

Czy mi się śni?

Nie, to naprawdę m y.

Wiśnie

JÓZEF ANTONI BIRKENMAJER

„Ładne wi-śnie! słod-kie wi-śnie,

aż się ślin-ka do ust ci-śnie!

Wła-śnie mnie pro-si-ła mama —

ku-pić ich pół ki-lo-gra-ma.

Niech mi pani ich wy-bie-rze,

żeby były do-bre, świe-że...”

— „One wszyst-kie, jak ca-ca-nie,

u mnie in-nych nie do-sta-nie!”

— „Pro-szę pani, mó-wię śmie-le,

pani dała mi za wie-le!

Pa-nią wzrok omy-lił sta-ry —

pro-szę prze-trzeć oku-la-ry!”

— „Nie, pa-nien-ko, ja umyśl-nie

do-ło-ży-łam czte-ry wi-śnie;

te czte-ry słod-kie wi-sien-ki

jest to pre-zent dla pa-nien-ki.”

— „Niech-że pani będą dzię-ki!

Ile pła-cę za wi-sien-ki?”

— „Przed-ni to-war! bar-dzo pro-szę:

za pół kilo czte-ry gro-sze!”

Spy-tam te-raz, me ko-cha-nie,

gdzie to wi-śnie ta-kie ta-nie,

gdzie prze-kup-ka taka grzecz-na?

Ach! to tyl-ko baśń przed-wiecz-na! źródło:

Wiśnie

Stanisław Baliński

Kiedy u nas na Litwie
Pierwsza wiśnia zakwitnie,
Pierwsza wiśnia jak płatek marzenia,
Spotykamy się z sobą,
Ze mną ty, a ja z tobą,
Zakochani z pierwszego wejrzenia.

Kiedy potem na drzewach
Pierwsza wiśnia dojrzewa,
Pierwsza wiśnia czerwona i wonna,
To mówimy do siebie,
Do mnie ty, ja do ciebie,
Że ta miłość już będzie dozgonna.

A gdy wreszcie w ogrodzie
Pora wiśni przechodzi,
Razem z nią pryska miłość kapryśnie,
Więc żegnamy się z sobą,
Ze mną ty, a ja z tobą,
A na drogę weź koszyk. To – wiśnie.

